

РЕШЕНИЕ

№ 1282

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12593** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 21063467/26.11.20г на Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-С., с проц.представител юрк. М. против Решение от 02.10.20г на СРС по нахд № 19084/19г, НО, 98ми състав, с което е отменено НП № 22-006193/14.11.19г на Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-С., с което на [фирма]-С. е наложено адм.наказание “имущ.санкция” в размер на 2000лв, на осн. чл. 44 ал.1 от КТ, за нарушение на чл. 4 ал.3 от Наредба № 5/02г за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62 ал.5 от КТ.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на мат.закон, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП в цялост.Сочи се, че нарушението е безспорно установено, като не са допуснати в хода на адм.производство съществени проц.нарушения.Неправилно СРС приема, че правната квалификация не съответства на фактите от НП, като правилната правна квалификация следва да е по чл. 63 ал.2 от КТ.Правото на защита на наказаното лице не е било нарушено, като още в АУАН нарушението е описано подробно и дружеството е разбрало в какво е обвинено, като е провело надлежно защитата си.Дори да има проц.нарушение, то не е съществено и не може да води до отмяна на НП.В съд.заседание юрк.Х. поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма]-С. не се представлява в съд.заседание и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата, като намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е проверил допустимостта на въззивната жалба, както и НП и АУАН- относно тяхната процесуална и мат.законосъобразност, компетентността на актосъставителя и на АНО и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.СРС е отменил НП, приемайки, че правната квалификация на извършеното нарушение е неправилна, като не съответства на описаната фактическа обстановка в АУАН и НП. Според АНО правната квалификация на извършеното е по чл. 4 ал.3 от Наредба № 5/02г за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62 ал.5 от КТ, като за нарушението е наложено адм.наказание по чл. 414 ал.1 от КТ. Според СРС на описаното нарушение съответства правна квалификация по чл. 63 ал.2 от КТ, за което следва да се наложи наказание по чл. 414 ал.3 от КТ. Касационният състав намира следното: Проверката в търг.обект е била в 12.06 часа на 16.08.19г, като към този момент работникът Л.К. е полагала труд като сервитьорка, по трудово правоотношение, но без сключен трудов договор с наказаното дружество /потвърдено от нея в собственооръчна декларация/. По-късно през деня, в 15.43 часа дружеството-работодател регистрирало в НАП уведомление по чл.62 ал.5 от КТ за сключен трудов договор от същата дата. Изводът е, че веднага след проверката, още същият ден е бил сключен трудов договор, като за него е подадено уведомление до НАП. Следователно, към момента на проверката - в 12.06 часа, сервитьорката е полагала труд по трудово правоотношение, но без трудов договор, а не просто без да ѝ е било връчено уведомление по чл. 62 ал.5 от КТ /което би предполагало вече наличен трудов договор и депозирано пред НАП уведомление, които да не са ѝ били връчени още/.Този извод се подкрепя от установените факти, че : 1/ трудовият договор е бил представен от дружеството на проверяващите едва на 20.08.19г, т.е. при проверката на място, на която е присъствал и представител на дружеството, изобщо не се е твърдяло от дружеството да има сключен договор и подадено уведомление към 12.06 часа; 2/ в самия трудов договор с дата 16.08.19г е посочено, че лицето ще постъпи на работа на 17.08.19г, т.е. не се твърди и в самия трудов договор, че на 16.0.19г лицето е било вече постъпило на работа във връзка с този трудов договор; 3/ в саморъчната декларация на работника, попълнена по време на проверката е посочено, че той няма трудов или граждански договор, но полага труд за дружеството, като сервитьор, от 15.08.19г, т.е. от деня преди проверката, при установено раб.време и трудово възнаграждение/което именно обосновава извода на Кас.състав, че се е полагал труд по трудово правоотношение,въпреки липсата на сключен трудов договор/. Изводът на Кас.състав при тези установявания е, че нарушението се изразява в полагането на труд по трудово правоотношение при липсата на сключен преди това писмен трудов договор съгл. Чл. 62 ал.1 от КТ. Нарушение по чл. 63 ал.2 от КТ предполага наличието на документите по чл. 63 ал.1 от КТ, а в случая такива са липсвали изобщо. Нарушението е по чл. 62 ал.1 от КТ

/позитивна императивна правна норма, разписваща задължително правило за поведение-сключване на писмен трудов договор/. Наказанието е следвало да бъде по чл. 414 ал.3 от КТ. Следователно АНО е приложил правилна санкционна норма, но е дал неправилна правна квалификация на извършеното нарушение. Това от своя страна е нарушило правото на защита на дружеството, на което с АУАН е повдигнато обвинение за допускане на работника до работа без връчено копие от регистрирано уведомление, вместо за допускането му до работа без наличие на сключен писмен трудов договор.СРС също е дал неправилна правна квалификация на нарушението/чл. 63 ал.2 от КТ/, но е прав в крайния си извод за нарушено право на защита/съществено проц.нарушение на АНО/ и неправилна правна квалификация на нарушението от страна на АНО/мат.незаконосъобразност на НП/.Решението на СРС е правилно като краен извод - НП е незаконосъобразно поради неправилна правна квалификация на нарушението, нарушено право на защита на лицето и противоречие между фактически и правни основания в НП, поради което следва да бъде потвърдено/но по доводите на Кас.състав/.Решението на СРС е валидно и допустимо, както и постановено при правилно приложение на мат.закон като краен резултат-отмяна на НП.

При този изход на спора, искането на касатора за присъждане на разноски е неоснователно по чл. 63 ал.3 от ЗАНН.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.10.20г на СРС по нахд № 19084/19г, НО, 98ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: